

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. M. F.**, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie stanoviska a postupu žalovaného zo dňa 18. februára 2008, č. I/121/19360/2008/Vra, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č.k. 1 S 29/2008-31 zo dňa 16. septembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 1 S 29/2008-31 zo dňa 16. septembra 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove napadnutým uznesením podľa ustanovenia § 104 ods. 1 prvá veta v spojení s ustanovením § 246c O.s.p. zastavil konanie pre nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť a tiež podľa § 250 ods. 3 O.s.p. z dôvodu, že žalobca nie je zastúpený podľa § 250a. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal preskúmania listu (stanoviska) žalovaného zo dňa 18. februára 2008 č. I/121/1930/2008/Vra, ktorým žalobcu upovedomil, že na jeho podnet na postup podľa § 143 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe nebude nanovo preskúmať právoplatné rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 7. júna 2005, č. I/124/37313/2005/Kars za účelom jeho zmeny alebo zrušenia.

Súd prvého stupňa konštatoval, že bez ohľadu na formu, v akej bolo stanovisko žalovaného vydané, rozhodujúcim pre posúdenie, či sú splnené podmienky konania je to, že ním nebolo rozhodované o subjektívnych právach žalobcu a preto nemôže byť predmetom súdneho preskúmania. Súd tiež v odôvodnení uviedol, že ak by tento právny názor nebol správny, žalobca, ktorý sa domáha preskúmania postupu žalovaného vo veciach skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, podľa ustanovenia § 250a O.s.p. musí byť zastúpený

advokátom, pokiaľ sám nemá právnické vzdelanie. Žalobca však na výzvu súdu nepredložil plnomocenstvo na zastupovanie advokátom alebo doklad o tom, že má právnické vzdelanie.

Žalobca proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru počas jeho práceneschopnosti je dôvodom na preskúmanie rozhodnutia podľa § 143 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov ako aj podľa § 65 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Návrh podal v lehote troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, a v lehote troch mesiacov odo dňa kedy sa dozvedel o okolnostiach odôvodňujúcich navrhovanú zmenu (§ 143 ods. 3 zákona č. 312/2001 Z.z., § 68 zákona č. 71/1967 Zb.). V zákonnej lehote si preto uplatňuje právo na spravodlivé vyriešenie nezákonného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru služobným úradom a žiada, aby Najvyšší súd SR potvrdil neplatnosť jeho skončenia alebo uložil žalovanému povinnosť vydať nové rozhodnutie. Napokon poukázal na to, že v ustanovení § 250a O.s.p. sú uvedené veci, v ktorých žalobca nemusí byť zastúpený advokátom, pričom všetky sa týkajú alebo súvisia s pracovným pomerom.

Žalovaný navrhol napadnuté rozhodnutie krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania, pretože odvolanie smerovalo proti uzneseniu (§ 214 ods. 2 O.s.p.).

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa svojou žalobou zo 04.04.2008, doplnenou dňa 25.06.2008, domáhal preskúmania zákonnosti a postupu rozhodnutia žalovaného, ktorý ho listom zo dňa 18. februára 2008, č. I/121/19360/2008/Vra upovedomil, že na jeho návrh na preskúmanie právoplatného rozhodnutia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru nebude podľa § 143 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov nanovo toto rozhodnutie preskúmať za účelom jeho zmeny alebo zrušenia, lebo nebola splnená podmienka prípustnosti konania, a to dodatočné zistenie mimoriadne závažných okolností, ktoré neboli účastníkovi konania bez jeho viny v čase konania známe a nemohol ich uplatniť a ktoré odôvodňujú podstatne priaznivejšie rozhodnutie v jeho prospech. Uviedol, že existencia dočasnej pracovnej neschopnosti žalobcu v čase doručovania rozhodnutia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru mu bola známa, žalobcove novozískané vedomosti ohľadom aplikácie právnych predpisov v oblasti zamestnaneckých vzťahov nie je možné posúdiť ako dodatočné zistenie mimoriadne závažných okolností účastníkom konania odôvodňujúcich podstatne priaznivejšie rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 3 O.s.p.).

Najvyšší súd SR sa stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, že list (stanovisko) žalovaného z 18. februára 2008, č. I/121/19360/2008/Vra nie je rozhodnutím v zmysle citovaného ustanovenia § 244 ods. 3 O.s.p., pretože nezakladá, nemení ani neruší jeho oprávnenia a povinnosti. Postavenie žalobcu sa týmto stanoviskom nijakým spôsobom nezmenilo. Toto stanovisko preto nemôže byť predmetom súdneho preskúmania podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, v ktorom je upravené rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov.

Podľa ustanovenia § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Neexistencia rozhodnutia preskúmateľného súdom je neodstrániteľným nedostatkom konania, preto krajský súd rozhodol v súlade so zákonom, keď konanie z tohto dôvodu zastavil.

Krajský súd tiež správne uviedol, že predmetom súdneho preskúmania by mohlo byť iba rozhodnutie žalovaného o skončení štátnozamestnaneckého pomeru, pretože iba týmto rozhodnutím bolo rozhodované o subjektívnych právach a povinnostiach žalobcu. Žalobca však nevyužil svoje právo podať proti rozhodnutiu riadny opravný prostriedok – odvolanie, preto nie je splnený zákonný predpoklad toho, aby toto rozhodnutie mohlo byť predmetom preskúmania v súdnom konaní.

Najvyšší súd SR z uvedených dôvodov napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Prešove ako vecne správne potvrdil (§ 219 O.s.p.).

Vzhľadom na dôvod zastavenia konania posudzovanie otázky právneho zastúpenia žalobcu nemá právny význam.

O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s ustanovením § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania a žalovanému právo na ich náhradu zo zákona nepatrí.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 29. januára 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová